

Vedligeholdelse af offentlige og private vandløb.

Klassifikationen er bestemmende for, hvem der har vedligeholdelsespligten og dermed afholder udgiften til vedligeholdelsen.

Private vandløb omfatter alle de vandløb, som kommunen, der er vandløbsmyndighed, ikke har truffet beslutning om at optage som offentlige vandløb. Det betyder, at mange åbne vandløb og stort set alle grøfter, kanaler, rørledninger og dræen er private vandløb.

Offentlige vandløb omfatter de vandløb, som kommunen har besluttet at optage som offentlige.

Alle vandløb – både private og offentlige – ejes af bredejerne.

En bredejer eller en lodsejer er en person, der ejer den jord (matrikel), hvor et vandløb eller en delstrækning af et vandløb ligger – uanset om vandløbet er åbent eller rørlagt.

Kommunen ejer ingen vandløb, men træffer afgørelser for alle vandløb – både private og offentlige vandløb.

Kommunen er myndighed for alle vandløb – både private og offentlige. Det medfører både pligter og rettigheder for kommunen, som skal udarbejde vandløbsregulativer for alle offentlige vandløb og er ansvarlig for vedligeholdelsen af de offentlige vandløb. Kommunen har uden retskendelse ret til at færdes langs vandløbene.

Vedligeholdelsen skal sikre, at det enkelte vandløbs form (skikkelse) og evne til at føre vand (vandføringsevne) ikke ændres. Denne pligt er beskrevet i lov om vandløb. Pligten skal sikre, at alle, der på lovlig vis leder vand til et vandløb, også kan gøre det i fremtiden.

I offentlige vandløb er det kommunen som vandløbsmyndighed, der har vedligeholdelsespligten. Vedligeholdelsen af offentlige vandløb udføres og betales af vandløbsmyndigheden. Arbejdets omfang er beskrevet i regulativerne for de enkelte vandløb.

Hvis rørledning helt eller delvis omlægges, skal den behandles som en regulerings sag, og omkostningerne påhviler lodsejeren. Udgifterne til reguleringen skal fordeles efter den nytte og gavn, som reguleringen får for den enkelte ejer og bruger.

For et privat rørlagt vandløb skal enhver form for vedligeholdelse der foretages, betales af de enkelte bredejere. Udskiftning af enkelte rør og udskiftning af længere strækninger med nye rør i samme beliggenhed og koter og med samme diameter betragtes som reparation og er dermed en del af vedligeholdelsen. Udskiftning af rørledninger til anden beliggenhed og/eller anden diameter er at betragte som reguleringer, som skal godkendes af vandløbsmyndigheden. Udgifter til en regulering i privat vandløb kan fordeles efter nytte og gavn-princippet.